

та інтереси, її життя та гідність, права та свободи - це низка загальнолюдських цінностей, що мають диктувати цілі та завдання, змістовне наповнення правової політики. Державі ж в цьому світоглядному підґрунті відводиться сервісна функція. Вона на службі в людей, громадян, громадянського суспільства, народу, який створив її, має потребу в ній, який її утримає на свої кошти, який ставить її завдання і контролює їх виконання. Держава «постає в такому контексті інструментом, знаряддям в руках народу, який її створив задля здобуття спільного блага. Вона має постати «спільною волею всіх» (Ш.Монтеске), а не приватною влакою задля задоволення чийх би то не було особливих (індивідуальних чи групових) інтересів», - слушно наголошує Т. Багрій [3, с. 147]. Цей світогляд не новий. Він був започаткований ще в добу Нового часу, зміцнився та поширився в епоху буржуазних революцій та утвердження республіканізму. На ньому ґрунтовані конституції сучасних демократичних держав світу. Нам нині треба його засвоїти та реалізувати.

Список використаних джерел:

1. Селіванов В. Правова політика України/В.Селіванов // Право України. - 2001. - № 12. - с. 9.
2. Атаманчук Ю.М. Правова держава і громадянське суспільство /Ю.М.Атаманчук/ Вісник Київського інституту бізнесу і технологій. - 2008. - №1. - С. 3 - 7.
3. Багрій Т. Принципи верховенства, права як засада розвитку публічного права сучасної України (на матеріалі ахокремих галузей публічного права)/Т.Багрій- Дис. ... к.ю.н.: 12.00.01 - теорія та історія держави та права; історія політичних та правових вчень. - К., 2012 - 253 с.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ПРОВАДЖЕННЯ ЗА ЗВЕРНЕННЯМИ ГРОМАДЯН

Пашковська Марина Віталіївна, старший науковий співробітник наукової лабораторії з проблем громадської безпеки навчально-наукового інституту підготовки фахівців для міліції громадської безпеки та внутрішніх військ Національної академії внутрішніх справ

Право громадян на звернення є конституційним. Поряд з іншими правами і свободами людини і громадянина воно зафіксовано у розділі II Основного Закону України. Принципові положення з цього приводу містить ст. 40 Конституції. Конституційні норми деталізовано та конкретизовано у низці нормативних актів. Насамперед це: Закон України «Про звернення громадян» від 2 жовтня 1996 р. [1] та Закон України «Про прокуратуру» від 5 листопада 1991 р. [2]. Ключовим нормативно-правовим актом, що безпосередньо регулює порядок особистого прийому громадян в підрозділах міліції є наказ МВС України від 26 жовтня 2004 року № 1177 «Про затвердження Положення про порядок роботи зі зверненнями громадян і організації їх особистого прийому в системі Міністерства внутрішніх справ України» [3].

Особистий прийом провадиться регулярно в установлені дні та години в зручній для громадян час. Графіки особистого прийому доводяться до відома громадян шляхом розміщення цих графіків у засобах масової інформації, на офіційних сайтах мережі Інтернет тощо [5, с. 109].

Для прийому громадян в органах внутрішніх справ відводяться спеціальні кімнати (приміщення). Вхід до приміщення повинен бути вільний, без оформлення перепусток. Для зручності відвідувачів може провадитись попередній запис на прийом. На особистий прийом до Міністра внутрішніх справ України, його перших заступників та заступників, проведення попереднього запису є обов'язковим (пункт 8.5 Положення).

В особистому прийомі громадян можуть брати участь їхні представники, повноваження яких оформлені в установленому законом порядку. Особи, визнані судом у встановленому порядку недієздатними, на прийом без участі їх законних представників не допускаються. Особистий прийом іноземних громадян та осіб без громадянства здійснюється на загальних підставах, при потребі — за участю перекладача [5 с. 109].

Особи, що перебули в стані сп'яніння або з явними ознаками психічного розладу, якщо їх поведінка створює небезпеку для оточуючих, на прийом не допускаються, для їх ізоляції викликаються спеціальні медичні служби (пункт 8.11 Положення).

Прийом починається з пропозиції відвідувачеві назвати своє прізвище, ім'я та по батькові, місце проживання, роботи, а також викласти суть питання, з яким він звертається. У громадянина, що звернувся, посадовою особою в

коректній формі можуть бути витребувані його документи, що засвідчують особу або наявність повноважень на представництво інтересів іншої особи. Відсутність документа може бути підставою для відмови в прийомі. Якщо з даного питання громадянин вже звертався до цього органу внутрішніх справ, то перед початком бесіди вивчаються наявні матеріали.

Питання, з якими звертаються громадяни, за загальним правилом, розв'язуються під час прийому. Якщо вирішити порушені в усному зверненні питання безпосередньо на особистому прийомі неможливо, вони розглядаються в тому самому порядку, що й письмові звернення.

Особа, яка веде прийом, у питаннях, що входять до її компетенції, має право прийняти одне з таких рішень (пункт 8.13 Положення): задовольнити прохання й повідомити відвідувача про порядок і строк виконання прийнятого рішення; відмовити в задоволенні прохання чи вимоги, повідомивши заявника про мотиви відмови і порядок оскарження прийнятого рішення; прийняти письмову заяву або скаргу (коли питання потребують додаткового вивчення і перевірки) і пояснити відвідувачеві причини неможливості розв'язання питання під час особистого прийому.

Згідно пункту 8.13.4 Положення, якщо розв'язання питання, з яким звернувся громадянин, не входить до компетенції міліції громадської безпеки, посадова особа, яка здійснює прийом, пояснює йому, до якого органу державної влади або місцевого самоврядування, підприємства, організації, установи, слід звернутися за його вирішенням, і за змогою надає в цьому допомогу (повідомляє адресу, номер телефону тощо).

Усі звернення громадян, подані на особистому прийомі, реєструються в загальному порядку. Про результати розгляду громадянину повідомляється письмово або усно (за його бажанням). Дані про особу, що звернулася до органу внутрішніх справ на особистий прийом, короткий зміст питань, з якими вона звернулася, а також про взяття на контроль і результати розгляду звернень вносяться до журналу реєстрації звернень громадян, що надійшли під час особистого прийому, або до електронно-реєстраційних карток.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про звернення громадян» від 2 жовтня 1996 р. ВВР. - 1996. - № 47. - Ст. 256.
2. Закон України «Про прокуратуру» від 5 листопада 1991 р. ВВР. - 1992. - № - Ст. 14.
3. Наказ МВС України від 26 жовтня 2004 року № 1177 «Про затвердження Положення про порядок роботи зі зверненнями громадян і організації їх особистого прийому в системі Міністерства внутрішніх справ України»
4. Адміністративна діяльність міліції громадської безпеки / Брижик В.О., Галай А.О., Галай В.О., Фещенко Л.О. та ін. / за ред. Запорожцева А.В. та Галай А.О. [Навчальний посібник з підготовки до екзамену].— К.: КНТ, 2013.— 264 с.

ПРАВОСВІДОМІСТЬ ГРОМАДЯН ЯК УМОВА СТАНОВЛЕННЯ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Салівон Аліна Іванівна, кандидат психологічних наук, викладач кафедри психології та педагогіки навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Правава держава - це держава, в якій юридичними засобами реально забезпечено максимальне здійснення, охорону і захист основних прав людини. Саме така держава є одним із найвизначніших загальнолюдських політико-юридичних ідеалів. Окремі положення концепції правової держави висвітлювалися ще в працях таких видатних мислителів як Платон, Арістотель, Т. Гоббс, Дж. Локк, Ж.-Ж. Руссо, Ш.-Л. Монтеск'є та ін. Ідеї правової держави знайшли широке відображення і в російсько-українській політико-правовій думці, зокрема в працях Д.І.Писарева, А.І.Герцена, Н.Г.Чернишевського, А.І.Радіщева, П.І.Пестеля, І.М.Муравйова, Б.О.Кістяківського, М.І.Палієнка, Н.М. Коркунова, С.А.Котляревського, П.І.Новгородцева, С.А.Муромцева, В.М. Гессена, Г.Ф.Шершеневича, Б.Н.Чичеріна, Н.А.Бердяєва та багатьох інших.

В останні роки в руслі реформаторських процесів, що проходять у країні, відбулися серйозні зміни в наукових поглядах на державу і право, чітко позначилися нові підходи до оцінки їхньої ролі в політичній системі суспільства. Концептуальні положення і шляхи формування правової держави з урахуванням конкретних умов розвитку країни викладаються в працях